

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ Θ' ΕΤΟΥΣ

Ο ΚΑΤΗΧΗΤΗΣ

Ἐάν οἱ ἀναγνώσται, οἱ ἐπὶ δεκτῷ μέχρι τοῦδε συνεχῇ παρακολουθήσαντες τὰς ὑφ' ἡμῶν κηρυττομένας χάς, ἐρωτήσωσιν ἑαυτοὺς τί ἀπέμεινεν ἐν ταῖς καρ-
κίς των ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς μακρᾶς καὶ πολυμεροῦς
ἀπτούσεως τῶν θεμάτων, ἅτινα ἐκάστοτε μελετῶμεν,
ἀπόκρισις των, ὅσον ἀόριστος καὶ ἂν ἤθελεν ἐξενεχθῇ,
ἐδικαιολόγει πληρέστατα τὴν χαράν, ἣν αἰσθανόμεθα
μερον εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Θ' τῶν «Πατρίων» ἔτος.

Διότι ἡ ἀπόκρισις ἐνὸς ἐκάστου, καὶ μιᾶς μόνης ἐκ
των κηρυχθεισῶν ἀληθειῶν ἂν ἐδήλου τὴν παραδοχὴν,
ἐκ μιᾶς μόνης ἐκ τῶν πολεμηθεισῶν πλανῶν ἂν ἐδή-
λου τὴν ἐκρίζωσιν, ἡ ἀπόκρισις ἐνὸς ἐκάστου, συνδε-
μένη μετὰ τὰς τῶν ἄλλων θ' ἀπετέλει εὐρυτάτην φυτεῖαν
γαθῶν ιδεῶν, αἵτινες συντελέσασαι ἤδη εἰς τὴν δια-
ώτισιν καὶ ἀνύψωσιν τῶν ἀτόμων θὰ ἀποτελέσωσι
αὐτόπιν καὶ τὴν ἐπιδιωκομένην γενικωτέραν ἀνόρθωσιν.

Τὰ ἀληθῆ ἐθνικὰ συμφέροντα ὅχι μόνον πρὸ δεκα-
τίας, ὅτε ἠρξάμεθα ὑποδεικνύοντες καὶ ἀναπτύσσοντες
αὐτά, ἀλλὰ οὔτε σήμερον εἶναι ἀκόμη σαφῆ καὶ καθα-
ρῶς διαγεγραμμένα. Ἡ πλάνη καὶ ἡ ἐχθρα, ἡ πλάνη
ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἡ ἐχθρα μικρῶν καὶ μεγάλων πολε-
μίων καὶ ἀντιζήλων, ὅχι μόνον μυρίους μετῆλθον τρό-
τους κατὰ τὸ παρελθόν, ὅπως σκοτίσωσι καὶ ἀλλοιω-
σωσι τὴν ὄψιν των, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπὸ δια-
φόρους μορφὰς καὶ προφάσεις ἐργάζονται ὅπως προ-
αίμενον περὶ τῶν συμφερόντων του πείσωσι τὸν λαόν
ὡς ὅτι τὸ μαῦρον εἶναι λευκὸν καὶ λευκὸν τὸ μαῦρον.

Ἀν ὁ ἄμωδον ἐξεπλήρου ὅπως ἔπρεπε τὸν εὐρύτατον
τον καὶ ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμόν, ἂν τὸ σχολεῖον
τέσσα πρόρριζα τὰς ἀκάνθας, ἃς ἐν τῷ οἴκῳ καλλιε-
ρεῖ τῶν γονέων ἡ τυφλότης, περιττὴ ἴσως θὰ ἦτο ἡ
ἀλλήν θὰ εἶχε κατεύθυνσιν τῶν «Πατρίων» ἡ πορεία.
Ἀλλ' ἡ σκληρὰ πραγματικότης ἐδήλου τὴν ἀπόλυτον
νάγκην μυριοστόμου κατηχητοῦ, ὅστις συμπληρῶν
τὸν ἄμωδον, τὸ σχολεῖον, τὸν οἶκον, νὰ κηρύττῃ ὅσα
πρέπει νὰ φοβώμεθα καὶ ὅσα πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν.

Ἡ εἰλικρίνεια τοῦ κατηχητοῦ τούτου ἀνεγνωρίσθη,
τὸ κύρος δέ, ὅπερ ἀπέκτησαν οἱ λόγοι του καταδει-
κνύουσι τὰ ἐπὶ μυριάδων καρδιῶν ἀγαθὰ ἔχνη. Ἡ δύ-
ναμις του ἡ ἠθικὴ, ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς πίστεως του
πρὸς τὸν Θεόν καὶ τῆς πίστεως του πρὸς τὴν Πατρίδα
ἐνθαρρύνει αὐτὸν εἰς τὴν συνέχισιν πορείας λίαν ἐπω-
δύνου συχνακίς ἐνεκα ὑλικῶν κωλυμάτων. Ἀλλὰ
καὶ ἡ ἀδυναμία ἡ ὑλικὴ τῶν μεγάλων κατηχη-
τῶν τῆς πίστεως, οἵτινες μόνον ἐφόδια εἶχον βακτη-
ρίαν καὶ πῆραν δὲν ἠμπόδισεν αὐτοὺς νὰ μεταβάλωσι
τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου, ὅπως ἐνειροπολοῦμεν καὶ ἡμεῖς
μετὰ τῶν ὁμοφρόνων νὰ ἴδωμεν μεταβαλλομένην διὰ
τοῦ φωτός τῆς ἐθνικῆς κατηχήσεως τοῦ ἔθνους τὴν ὄψιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β'. Νηστειῶν

(Μαρκ. Α'. 2-12)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ,
δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι· καὶ εὐθέως
συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς
τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσ-
σάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ· διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην¹ ὅπου ἦν, καὶ ἐξο-
ρύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει
τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
ἦσαν δὲ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω
λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας;
εἰμὴ εἰς ὁ Θεός; καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς,
εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκολώτερον·² εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον
τὸν κράββατον σου· καὶ περιπάτη; ἵνα δὲ εἰδῇτε³ ὅτι
ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς
γῆς ἁμαρτίας, (λέγει τῷ παραλυτικῷ)· σοὶ λέγω, ἔγει-
ραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν
οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββα-
τον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων·⁴ ὥστε ἐξίστασθαι πάν-
τας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας, ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἶδομεν.

Σημειώσεις.

1) Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην = οἱ φέροντες λοιπὸν τὸν
παραλυτικὸν ἀφῶσαν τοὺς κεράμους, καὶ κατόπιν τὰς σανίδας
κατέβιβάζουσιν τὸν κράββατον ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ. 2) Τί ἐστὶν εὐ-
κολώτερον εἰπεῖν = εὐκολώτερον = εὐκολωτέρα ἀπαγγελία
τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ὡς μὴ δυνάμενη νὰ ἐξελεγχθῇ. 3) ἵνα
εἰδῇτε = ἵνα γινώσκητε λοιπὸν, ἀφῶ ὡς τώρα δὲν ἠβλήσατε
νὰ πιστεύσητε. 4) Ἐναντίον πάντων = ἐνώπιον πάντων.

Κατὰ τὸ ἀρχόμενον διὰ τοῦ ἀνα χειρας φύλλον Θ' ἔτος τῶν Πα-
τριῶν, ἀντὶ τῶν ἐπὶ ἐπὶ μὲν τῇ δημοσιευθέντων κἀνωθεν τοῦ
Ἀγίου Εὐαγγελίου Εὐαγγελικῶν Διδαγμάτων, ἐπὶ ἐν δ'
ὑποῖς Διδαγμάτων Εὐαγγελικῆς Ἠθικῆς, θὰ
δημοσιευθῶσιν Ἀποστολικὰ Διδαγμάτα, ἥτοι πορίσματα ἐκ
τῶν κατὰ τὰς ὁμιλίους Κυριακὰς ἡραγινωσκομένων ἐν τοῖς Ἱεροῖς
ὑποῖς Ἀποστολικῶν περικοπῶν.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΥΤΟΥ

Ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον
τῆς θελήσεως αὐτοῦ καὶ καταστήσῃ αὐτὸ κανόνα καὶ τρό-
πον τῆς ζωῆς ἐκείνων, τοὺς ὁποίους καλεῖ εἰς τὴν εἰς αὐτὸν

πίστιν. Καὶ ἐκήρυξεν ἀλλὰ καὶ ἐξετέλεσε. Καὶ διὰ πράξεων καὶ διὰ λόγων διδάσκει. Ὁ Παῦλος, φανατικός Ἰουδαῖος, ἐξωργίσθη κατὰ τῆς νέας θρησκείας, καὶ παντὶ σθένει προσπαθῆσε νὰ καταπνίξῃ ταύτην καταδιώκων ἀμειλίκτως τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς. Ἀλλ' αἰφνης μεταβαίνων ἀπεσταλμένος πρὸς καταδιώξιν, εὐρίσκειται καθ' ὁδὸν πρὸ ἀδοκῆτου θείας ἐμφανίσεως. Φῶς καὶ φωνὴ ἀνῶθεν καλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἣν αὐτὸς ἤρνετο νὰ βαδίσῃ. Καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ φωνὴ ἦσαν φῶς καὶ φωνὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ τρέχων ἵνα διώκῃ, τρέχει ἤδη νὰ κηρύττῃ Ἐκείνον, τοῦ ὁποῖου τοὺς ὁπαδοὺς μέχρι τῆς θείας ὁπτασίας ἐδίωκε. Μέγας νοῦς ὁ Παῦλος ἐγένετο μέγιστος δεχθεὶς πλήρες τὸ Πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἐγένετο ἡ δεξαμενὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡθοίσθη, ἀγνὸν καὶ διαυγές ἀπὸ τῆς πηγῆς αὐτοῦ ἀμέσως τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξεχύθη εἰς ἀπασαν τὴν ὑφήλιον. Πνεῦμα φιλελευθερον τὸ πνεῦμα τοῦ Παύλου ἐνεστερνίσθη ἀπερικάλυπτον τὴν ἀλήθειαν καὶ κατέρριψε προλήψεις, καὶ ἀνεστήλωσε πεποιθήσεις, καὶ ἐπάταξε τὴν διαφθορὰν καὶ ἀνύψωσε τὸ ἥθος, καὶ ἀνέδειξε χαρὰ κτηρῆς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀποκαμυνόμενους. Ἀκαταπόνητος καὶ ἀκατάβλητος, νικητὴς πάντοτε καὶ ἐπιβαλλόμενος κατ' οἰκείων καὶ ἑμοπίστων, κατὰ διωκτῶν καὶ ἀλλοπίστων, κατὰ σοφῶν καὶ ἀμαθῶν, ἐκπλήσσει, προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν πάντων ἐν γένει, οἵτινες μελετῶσι τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἐνισχυόμενος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὑποδοχόμενος ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ χάους ἐκείνου τῆς πρὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνθρωπότητος, ὅ,τι ἡ σύστασις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀπῆλθε. Ταπεινός, καὶ αὐστηρὸς ἐγίνωσκε νὰ ἀποσπᾷ οὐχὶ πλέον τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰς κοινωνίας ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας καὶ ἠθικῆς, καὶ νὰ προσκολλᾷ ταύτας εἰς τὸν παράδεισον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καὶ περιήρχετο καὶ ἐδίδασκε. Καὶ ἀπεμακρύνετο καὶ ἔγραφε. Καὶ ἔγραψεν ἐπιστολάς ἀτηριζούσας τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησίας, καὶ ἐμπνεούσας εἰς αὐτάς τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, τὴν ἀληθὴ τὸν ἄνθρωπον ἐλευθερίαν. Ἐκ Κορίνθου ἀποστέλλει τὴν πρώτην καὶ εὐθὺς κατόπιν τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐπιστολήν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 52 ἢ 53 ἔτος μ. Χ. Ἐξ Ἐφέσου κατὰ τὸ 56 τὴν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Γαλατίας. Τὴν πρώτην πρὸς Κορινθίους ἐκ Μακεδονίας κατὰ τὸ 57. Τὴν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ρώμης ἐκ Κορίνθου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 58. Ἐκ Ρώμης κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ φυλάκισιν ἐκ τῶν φυλακῶν ἔγραψε πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐφέσου, πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῶν Κολοσσῶν τῆς Φρυγίας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, καὶ τὴν πρὸς τὸν ἐκ Κολοσσῶν Φιλήμονα κατὰ τὸ τέλος 61 ἢ ἀρχὰς 62. Μετὰ ταύτας κατὰ τὸ 63 δέσμιος ἔτι ὢν ἀποστέλλει ἐκ Ρώμης τὴν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς πόλεως Φιλίππων τῆς Μακεδονίας. Ἀποφυλάκισθεις ἀποστέλλει τὴν πρώτην πρὸς Τιμόθεον καὶ τὴν πρὸς Τίτον ἐκ Ρώμης κατὰ τὸ τέλος τοῦ 63 ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 64. Καὶ φυλακισθεὶς πάλιν γράφει καὶ ἀποστέλλει ἐκ Ρώμης τὴν δευτέραν πρὸς Τιμόθεον. Ἐκ τίνος δὲ πόλεως μετὰ τὴν Ρώμην καὶ Ἱερουσολύμων κατὰ τὸ ἀπὸ 65 μέχρι 68 χρονικὸν διάστημα ἀποστέλλει τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολήν. Καὶ αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀπεστέλλοντο μὲν εἰς ὠριμῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐλογίζοντο ὡς πηγὴ διδασκαλίας καὶ ὡς ἀντικείμενα εἰς ὕλην τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἔκτοτε ἀνεγίνωσκοντο ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ θεόπνευστοι πιστεύμενοι, ἐχρῶσι τὸ κύρος θείας διδασκαλίας, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον ἀναγινωσκόμενοι καὶ ρυθμίζουσι μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸ χριστιανικὸν ἥθος. Τῶν ἐπιστολῶν τούτων,

αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῇ προσωμύᾳ—Ὁ Ἀπὸ—θὰ ἐρμηνεύσωμεν ἀπὸ σήμερον τὰς ἀναγινωσκόμεναις θείαις λειτουργίαις τῶν Κυριακῶν περικοπὰς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου. Κεφάλ. 10, 11, 12, 13, 14. Κεφάλ. 2, ἐδάφ. 1, 2, 3.

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Ἑβραίους, οἵτινες ἀνεγνώριζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν ὡς σῶτην, ἀρχεται τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διακηρύττων Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, καὶ συνέγειε τὰ πάντα διὰ τῆς δυνάμεως. Καὶ προστίθεται ὅτι ἐξαλείψας τὰς ἀμαρτίας τῶνθρώπων ὁ Θεὸς ἀνέληψεν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν εἶναι ἀνὴρ τῶν ἀγγέλων, καὶ φέρει λοιπὸν ὁ Παῦλος διαφόρους σχετῆρας ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν περικοπὰς ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ταῦτα. Καὶ ἡ περικοπὴ ἡ ἀναγνωσθεῖσα σήμερον ἀρχεται ἀπὸ στίχου ἐκ τοῦ 130 ψαλμοῦ. Καὶ λέγει λοιπὸν ὁ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐκ τοῦ μηδενὸς ἤρξατο ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος. Σὺ Κύριε ἐδημιούργησας τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργον τῆς παντοδυναμίας σου. Καὶ οἱ οὐρανοὶ, τὰ δημιουργήματα σου ταῦτα, μίαν ἡμέραν θὰ καταστραφῶσι, ἀλλὰ σὺ θὰ παραμείνης πάντοτε ὁ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος. Καὶ οἱ οὐρανοὶ, οἱ τοσοῦτοι περιλαμβάνοντες ἀστέρας, οἵτινες ἀπ' αἰῶνων διατρέχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τεταγμένην εἰς αὐτοὺς πορείαν, τέλους θὰ ἔλθῃ καὶρός κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γράσωνται κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ σύμπαν θὰ μεταβληθῇ. Πᾶσα ἡ κτίσις εἶναι τὸ μέσον ἐκεῖνο δι' οὗ ἐμφανίζεται τὸ μεγαλεῖον καὶ σοφία τοῦ δημιουργοῦ εἰς ἡμᾶς, καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ῥιζάλλουσαν τὸν ἄνθρωπον μεγαλοπρεπῆ ἀμφοῖς. Ὡς αὕτην θὰ μεταχειρισθῇ ταύτην ὁ Κύριος, θ' ἀφήσῃ τὸ πᾶν βλημα τοῦτο, ὡς ἀφίνει τι πεπαλαιωμένον ἱμάτιον, διὰ ἐνδοθῇ ἄλλο λαμπρότερον καὶ ἡ κτίσις ἅπασα θ' ἄλλομορφῇ. Τὰ πάντα θὰ μεταβληθῶσι, ἀλλὰ σὺ Κύριε, εἰ πάντοτε ὁ αὐτὸς αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος, οὐδεμία μεταβολὴ ἢ μετατροπὴ ὑπάρχει ἐν σοί, καὶ τὰ ἔτη σου οὐ ποτε θὰ ἐκλείψουν. Εἴσαι ὁ χρόνος καὶ ὁ χρόνος θὰ παρμείνης πάντοτε. Καὶ ἐκ τῆς περικοπῆς ταύτης τῶν ψαλμῶν δείκνυται ἡ θεότης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλης περικοπῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν ἀπέδιδον ἀπὸ ἐποχῆς τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτῆς εἰς τὸν Μεσσίαν. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔχει εἰπεῖ προηγουμένως ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανὸν ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλῆς ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ἀποδεικνύει τοῦτο ἡδὴ διὰ σχετικῆς ῥήσεως. Ὁ ψαλμὸς 109 ὁ ἐν τῷ ναὶ καὶ ταῖς ναυγαγαῖς ἐν πολλῇ χρήσει ὑπάρχων, ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χριστὸς τὸν ὁποῖον ὁ Δαυὶδ ἀποκαλεῖ Κύριον ἔχει καθίστη ἐν οὐρανῷ ἐκ δεξιῶν τοῦ Κυρίου, εἶναι λοιπὸν ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων, διότι τὸ νὰ καθίσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι δείγμα ὁμοτιμίου, καὶ βεβαίωσης, ὅτι βασιλεύει ἐφ' ὅλης τῆς κτίσεως. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν ὡς θεάνθρωπος εἶναι βασιλεὺς, Κύριος ὅλης τῆς κτίσεως. Καὶ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων, διότι πρὸς οὐδέναν ἀγγελὸν ποτὲ εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι εἶς ἐκ τῶν Θεάνθρωπων. Κάθου ἐξ δεξιῶν μου, καὶ θὰ ὑποταγῇ ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἐγείρουσι θρανὰ κατὰ σοῦ. Πάντες ὅσοι ἴστανται κατὰ σοῦ, πάντες οἱ θὰ χρησιμεύσωσι εἰς σέ ὡς ὑπόβαθρον τῆς δυνάμεώς σου, διότι δι' αὐτῶν, ἐξουθενιζομένων καὶ διαψευδομένων,

ἀποδειχθῇ ἡ ἐξουσία σου καὶ ἡ θεότης σου. Οἱ ἄγγελοι πάντες μὴπως δὲν εἶναι πνεύματα ὑπηρετικὰ τῆς θεότητος, διαρκῶς ὑποκλίνοντες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας δίδει εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός; Καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἔρχονται εἰς βοήθειαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ τύχωσι σωτηρίας. Εἶναι λοιπὸν ἀσυγκρίτως ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων ὁ Κύριος. Ἐπομένως καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν καὶ ἐφύλαττων ἀκριβῶς καὶ περισσώτερον τοῦ παλαιοῦ νόμου, τὴν διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Σωτῆρος, προσέχοντες ἵνα μὴ τυχόν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκχυθῇ ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀκαρποφόρητος, καὶ καταστραφῇ. Αἰδοῦντι ἐὰν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ὁ διαλαληθεὶς δι' ἀγγέλων ἐπὶ τοῦ Σινᾶ ὑπῆρξεν ἀναντιρρήτου κύρους, καὶ πᾶσα παράβασις αὐτοῦ καὶ παρερμηνεία αὐτοῦ ἐλάβεν ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἁϊνήν, τὴν ὁποίαν ὠρίζεν αὐτὸς οὗτος ὁ νόμος, πῶς ἡμεῖς ἐκ δυνηθῶμεν νὰ ἐκφύγωμεν ἀπὸ τῆς τιμωρίας, ἐὰν φανῶμεν ἀμελεῖς καὶ περιφρονηταί τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκεν εἰς ἡμᾶς ταῦτα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν; Ναι ἡ σωτήριος αὕτη διδασκαλία, τὴν ὁποίαν οἱ χριστιανοὶ ἀκούουσι καὶ σήμερον ἔτι, εἶναι διδασκαλία ἐξεληθὺσα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος. Ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν τὸ κήρυγμα τῶν ἀνθρώπων διδασκαλῶν, καὶ ἤκουσαν τὸ κήρυγμα τοῦτο οἱ ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, καὶ μετεβίβασαν εἰς ἡμᾶς τὸ κήρυγμα τοῦτο διαδοχικῶς, οἱ αὐτῆς αὐτοὶ ἀπόστολοι, καὶ ἐβεβαίωσαν τὸ κύρος τῆς θείας διδασκαλίας, καὶ δι' ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς ἐαυτούς, καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων, καὶ διὰ θαυμάτων, καὶ διὰ ποικίλων ἄλλων ἐπιδείξεων, αἵτινες ἐξήλειψαν πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι τὰ κηρυττόμενα ὑπ' αὐτῶν σωτήρια λόγια, ἦσαν ἐκεῖνα ἀκριβῶς, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ εἶχον ἀκούσει ἐκ στόματος τοῦ Θεάνθρωπου διδασκάλου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜ ΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΑΣΑΝ ΤΡΙΕΤΙΑΝ 1907—1909

Αναγνωσθεῖσα ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῆς 7 Μαρτίου 1910.

Κύριοι

Ἡ κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν δράσις τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν περιωρίσθη, συμφώνως πρὸς τὸ κληροδοτηθὲν ὑπὸ τοῦ προκατόχου Διοικ. Συμβουλίου πρόγραμμα, εἰς τὴν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁργανοῦ αὐτῆς καὶ τῆς τελεσφορώτερης αὐτοῦ κυκλοφορίας διὰ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς κατηχήσεως, αἵτινες τόσον ἦσαν ἀναγκαῖαι, ὅσον ἀπασταλὲς ἐγένοντο κατὰ τὰς δύο προηγουμένας τριετίας καὶ τόσον ἀγαθὸν ὑπόσχονται ἐν τῷ μέλλοντι τὸν θερισμόν. Εὐστοχος καὶ σοφὴ ἀπεδείχθη ἀληθῶς διὰ τῶν πραγμάτων ἡ ἀπόφασις ἐκείνη, ἀφοῦ δὲ τὸν ἕνα τοῦτον κλάδον τοῦ δένδρου, ὅς θ' ὤνειροπολήσαμεν νὰ σκιάσωμεν τὴν πολυχῶς δοκιμαζομένην ἐλληνικὴν ψυχὴν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ καταστήσωμεν εὐρυστον καὶ καλλίσκινον ὅσον ἐποθήσαμεν φαντάζεσθε πόσον ἀτροφικὸν θὰ ἦσαν οἱ πολλοὶ κλάδοι ἀν πάντων ὁμοῦ ἐπεδιωκόμεν τὴν καλλιέργειαν.

Ὅτι δὲ ἡ διὰ τῶν Πατριῶν κατήχησις εἰς τ' ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ οὐχὶ μερικὴν τινα μίαν ἐταιρείαν ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ πλειοτέρων σωματείων τὸν γενικὸν προορισμόν, περιτράνω κατέδειξαν, τοῦτο

μὲν ἡ ἀδυναμία ἡμῶν ὅπως ἐπαρκέσωμεν εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὰς πανδήμως ἐκδηλωθείσας ἀπαιτήσεις φλογερᾶς διψῆς ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν κηρυγμάτων, τοῦτο δὲ ἡ πολυλαχοῦ τῶν ἐλλληνικῶν χωρῶν σύστασις σωματείων, ἐπικουρούντων εἰς τὴν ἐπιδιώξιν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν, μὲ τὸ αὐτὸ εὐόωνον σύνθημα, τὸ αὐτὸ προσφιλὲς ὄνομα, **Τὰ Πάτρια**. Ἐὰν δὲ δὲν ἠδυνήθημεν ἔτι νὰ πληρώσωμεν τὴν κληροδοτηθεῖσαν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ προκατόχου Συμβουλίου ἐσχάτην, ὅπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς ἐξηκοντακισχιλίας τότε ἀνεκπληρώτους αἰτήσεις Πατριῶν, δυνάμεθα ὅμως μεθ' ὑπερηφανείας νὰ βεβαιώσωμεν σήμερον, ἐπὶ τῇ βάσει ἀναμφισβητήτων ἐνδείξεων, ὅτι τῶν ἔκτοτε σχετικῶς ὀλιγαριθμῶν φύλλων οἱ μὲν ἀναγνώσται ἐτριπλασιάσθησαν, οἱ δὲ ἐνθουσιώδεις ἀπαιτηταὶ οὐ μόνον δὲν ἔπαυσαν ὄντες τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑκατοντακισχιλίους ἀνῆλθον κατὰ τοὺς τηρουμένους ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καταλόγους.

Περίτρανον ἄλλως μαρτύριον ἡ παρὰ τὸ φύσει ἀψίκορον, παρὰ τὰς ὑπερπληθυνθείσας ἀνάγκας, εἰς ἃς προθύμως σπεύδει ἡ τοῦ κοινῶν γενναιοφροσύνη καὶ παρὰ τὴν χαλεπότητα τῶν τελευταίων καιρῶν αὐξήσις τῶν αὐθορμητῶν δωρεῶν, δι' ὧν συντηρεῖται ἡ τῶν Πατριῶν ἐκδοσις.

Ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος τῇ ἐξελεγκτικῇ ἐπιτροπῇ ἀπολογισμοῦ καταφαίνεται ὅτι αἱ κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν δωρεαί, ὑπερῆσαν καὶ πάλιν τὰς τῆς προηγουμένης, ἀνῆλθον εἰς δρ. 26,126.55 ἤτοι κατὰ 11,117.60 ἀνώτεροι τῶν τῆς α' τριετίας, ἥτις ἀφῆκεν ἡμῖν τὸ ἀναλόγως μέγα ἔλλειμμα τῶν 7,844.95 δρ. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο, παγίωθεν εἰς χρέος τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐκατῶθεν εἰς 7,595.30 ὑπὸ τοῦ προκατόχου Συμβουλίου, ἐσμικρύναμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ δρ. 845 εὐχόμεθα δὲ τοῖς διαδόχοις ἡμῶν τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀπόσβεσιν.

Τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν τριετὴ διαχείρισιν ἡμῶν ἀνῆλθον εἰς δρ. 34,269.60 ἤτοι :

Ἐκ Συνδρομῶν Μελῶν	309.40
Ἐκ Δωρεῶν	26126.55
Ἐκ Δημοσιεύσεων	4846.45
Ἐκ Δανείου	217.50
	34269.60

Τὰ δὲ ἔσοδα εἰς δρ. 34,269.60 ἤτοι :

Εἰς Δαπάνας ἐκδόσεως Πατριῶν	33424.60
Εἰς Ἀπόσβεσιν χρεῶν	845
	34,269.60

Τὸ ποσὸν τῶν δρ. 845, ἀφαίρουμένου τοῦ πρὸς ἐξίσωσιν δανείου τῶν δρ. 217,50, εἶναι τὸ εὐόωνον ἡμῶν περίσσευμα, θ' ἀπετέλει δὲ τὸν μικρὸν πυρῆνα ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ἐὰν δὲν διετίθετο πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους. Ἀλλὰ τεκμηριῶ ὅτι ἡ Ἑταιρεία, καταστάσα εἶδει αὐτάρκειας, βαίνει ἀσφαλῶς εἰς οἰκονομικὴν πρόοδον, ἥτις εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τῶν βάρων, ἅτινα ἀνέλαβεν ἐν ἀρχῇ τῆς ιδρύσεώς της.

Εὐγλωττοὶ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ καὶ ποικίλας δύνανται νὰ ἐμπνεύσωσιν ἡμῖν σκέψεις περὶ τοῦ πῶς ἀπετέλεσαν τοιοῦτον ποσόν, οἷον τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω αὐθορμητῶν δωρεῶν παρὰ τῶν εἰς τὰ πολυποικίλα αἰσθημάτων, ἅτινα συνετέλεσαν εἰς τὴν σύστασιν τῶν μονάδων, ἐξ ὧν ἀπετελέσθησαν αἱ δεκάδες, αἱ ἑκατοντάδες, αἱ χιλιάδες. Ἀπὸ τοῦ πεντηκονταλέπτου γραμματοσήμου, ὅπερ εἰς, ζήτων παραμυθία ἵσως ἐν τοῖς Πατρίοις, κατὰ δίκους, μέχρι τῆς δραχμῆς ἦν, τίς, οἶδεν ἂν δὲν ἔθραυσεν τὸν κουμπάρον τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ὁ μαθητῆς διὰ νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἡμῖν, καὶ ἀπὸ τῆς χιλιοδραχμῆς συνδρομῆς, ἣν ἡ Κρητικὴ Βουλὴ ἐνθουσιωδῶς ἐψήφισεν ὑπὲρ ὁργανοῦ οὐχὶ Ἑταιρείας τινος, ἀλλ' αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν πόθων, μέχρι τῶν ἀνώνυμων ἀποστολῶν δι' ὧν μάλιστα ἐζήτει νὰ κρύψῃ τὴν μεγαλοφροσύνην τῆς μίας μεγάλης δέσποινας, ἀπείρους συγκινητικὰς

ιστορίας διηγούνται τὰ ἀρχεῖα τῶν Πατρίων, περὶ τῶν μέσων δι' ὧν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐνίοτε οὔτε λεπτόν ἐν τῷ ταμείῳ των, μὲ μεγαλοπρέπειαν Κροίσου μυριάδες φύλλων διανεμόνται καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς οἰκουμένης.

Εἶναι ἴσως ἡ στιγμή κατ' ἀλλήλους νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὴν χεῖρα τῆς Θείας προνοίας, ἥτις οὕτως ἐνθαρρύνει καὶ συντηρεῖ αὐτά, οὐχὶ ἀπαξ ἀλλὰ πολλάκις ἐσπευσεν αὐθόρμητος ν' ἀντιπροσωπεύσῃ, ἡ μεγάλη αὐτῶν εὐεργέτις, ἥς τὸ ὄνομα παρακαλοῦμεν ν' ἀκούσῃτε ἐγειρόμενοι εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ ἄκρου πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὴν κόμησαν Ριανκούρ, τὸν ἀγαθὸν τοῦτον ἄγγελον πολλῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, τὰ Πάτρια οὐχὶ ἀπαξ ὀφείλουσι τὴν ζωὴν καὶ τοῦτο οὐδέποτε παρακληθεῖσαν ἢ προσκληθεῖσαν νὰ τὰ συνδράμῃ, ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸς αὐτά καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὀξυδερκοῦς καὶ πεφωτισμένης στοργῆς μαντεύουσιν τὰς ἀνάγκας των καὶ σπεύδουσιν εἰς θεραπείαν αὐτῶν. Ἡ εὐγλωττία τῶν ἀριθμῶν καὶ ἐν τούτῳ καθυστερεῖ τῆς ἀβρότητος τῶν τρόπων οὐς μετέβλεπεν, ὅπως κατὰ μὲν τὴν τριετίαν ταύτην ἐνισχύσῃ ἡμᾶς δι' 6,200 δρ. ἐν ὅλῳ δὲ διὰ 11,778 δρ. ποσοῦ ἴσου σχεδὸν πρὸς τὰ ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας καταβληθέντα ἀπὸ τῆς συστάσεώς της (11,284.20).

Καταθέτοντες τὴν πρὸ τριετίας δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ὅπως διὰ τῶν Πατρίων ὑπηρετήσωμεν τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας ὅσον οἶόν τε ἐπωφελέστερον διὰ τὸ ἔθνος, ἡθικὰ καὶ ἡμεῖς παραδίδομεν εἰς τοὺς διαδόχους κεφάλαια, συνεπαγόμενα ὅμως πλείονας ἢ ὅσας παρελάβομεν ὑποχρεώσεις.

Τὰ κεφάλαια ταῦτα κυρίως εἰπεῖν συνίστανται: Εἰς τὴν σποράν, ἣν διὰ δαπάνης 98,181 40 δραχ. δωρηθεῖσων αὐτῇ κατὰ τὸ πλεῖστον, συνετέλεσε μέχρι τοῦδε ἡ Ἑταιρεία, σποράν, ἥς τὸ Γένος θὰ συγκομίσῃ τοὺς καρπούς. Καὶ εἰς πάνδημον ἀξίωσιν αὐτοῦ, ἀποδεδειγμένην διὰ μυρίων αἰτήσεων, ὅπως μὴ μείνῃ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἐστερημένη τῶν διδασμάτων, ἅτινα κατὰ Κυριακὴν παρέχονται διὰ τῶν Πατρίων. Τὸ πρῶτον τῶν κεφαλαίων τούτων εἶναι ἡ πρακτικὴ ἀπόδειξις ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἔργον καὶ ἡ εὐόωσις ἐγγύησις τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὕλικῆς προσόδου του. Τὸ δεύτερον ὁ ὑψηλὸς τίτλος τιμῆς, ὅστις διαθρύπτει τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀντανακλᾷ τὴν αἵγλην του ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων καὶ μελλόντων νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Οὗτος μάλιστα ὁ τίτλος τῆς τιμῆς κατέστη ἀκόμη ὑψηλότερος, ὅφ' ὅτου διὰ τῆς ἐν τῇ ὁμῳ μεταπολιτεύσεως, καταρριφθέντων τῶν τειχῶν, ἅτινα ἐκάλυσον τὴν μετὰ τῶν ἀδελφῶν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν, ὑρύνθη τὸ στάδιον τῶν ἡθικωτάτων καὶ εὐγενεστάτων ἀγώνων, οὓς συμβολίζει ἡ ὑπὲρ τῶν πατρίων ἄμυνα.

Μὲ τὰ ἐφόδια ταῦτα εὐχόμεθα οἱ διάδοχοι ν' ἀποβῶσιν εὐτυχέστεροι ἡμῶν καὶ τελειοῦντες τὸν κλάδον τῶν Πατρίων νὰ ἐπιχειρήσωσι καὶ τῶν ἄλλων ὀνειροποληθέντων τὴν καλλιέργειαν. Ἀλλὰ καὶ τούτου μόνου ἡ τελείωσις δύναται νὰ ικανοποιήσῃ πᾶσαν φιλοδοξίαν. Μέγα μέρος τοῦ τύπου, ἀντηχεῖ ἀναδημοσιεῖον τὰ κηρύγματα ἡμῶν. Εἰς πλεῖστα σχολεῖα ὡς ἀπὸ ἱεροῦ βιβλίου διδάσκειται ἡ νέα γενεὰ ἐν τοῖς Πατρίοις τὸ μάθημα τῆς ἐθνικῆς κατηχήσεως. Ὁ ξενιτευμένος ποσάκις δὲν ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι ἐν αὐτοῖς ἀκούει λαλοῦσαν αὐτὴν τὴν φωνὴν τῆς Μητρὸς. Καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ποσάκις δὲν ἀντήχησαν εὐσεβῶς ἀναγινωσκόμενα τὰ ἡμέτερα ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου διδάγματα. Εἶναι ὀλίγα ταῦτα ἀφοῦ μάλιστα ἐπ' ἀπειρον δύνανται νὰ εὐρύνωνται καὶ παγιοῦνται.

Μετὰ τῆς ἀρχῆς παραδίδομεν ἐπίσης πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ διαδεχθῶσιν ἡμᾶς καὶ τὸ χρέος θερμῆς εὐγνωμο-

σύνης πρὸς ἀπαξάντας τοὺς δι' οἰοῦντες τρόπον ἢ ἄλλῳ δρᾶντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς μας, ἐὼς ὅσον ὕλικῶς εἴτε πνευματικῶς συνειργάσθησαν μεθ' ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ γεραροῦ ποιμενάρχου, τοῦ διὰ τοῦ θησαυροῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς παιδείας τοῦ πλουτίζοντος τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνώστων Πατρίων, μέχρι τῶν εἰς τὰ ἀπώτατα τῆς γῆς ἀδιανεμόντων αὐτά, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας ἐξ ἐκτενέστατης δι' ἀμφοτέρους.

Μεταξὺ δὲ τῶν δικαιουμένων νὰ τύχωσι τῆς εὐγνωμοσύνης ταύτης μετ' ἄκρας συγκινήσεως ἀναφέρομεν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάν. Παπαδιαμαντοπούλου, οὗ ὁ κατὰ τὸ λήξαν ἐπὶ θάνατος ἀπορφάνισε τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ προέσταταις του καὶ τὴν Ἑταιρείαν Προέδρου καὶ μέλους πλήρους ἀγασίας καὶ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν σκοπὸν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἰωάν. Μ. Δαμβέργης

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν.

Συνελθόντες πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λ)σμῶν τῆς διαχείρισεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὴν λήξαν τριετίας ἡτοὶ ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1909 ἐξετάσαντες τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῆς, καθ' ὃν αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δρ. 34,269.60 ἡτοὶ ἐκ συνδρομῶν μετὰ 3,079.10 ἐκ δωρεῶν 26,126.55 ἐξ ἀγγελιῶν ἐν τοῖς εἰρηματρικοῖς δρ. 4846.45 καὶ ἐκ δανείου δρ. 217.50 αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρ. 34,269.60 ἡτοὶ εἰς ἐκδοσιν Πατρίων 33,424.45 καὶ εἰς ἀπόσβεσιν παλαιῶν χρεῶν δρ. 845.

Εὐροῦμεν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον σύμφωνον καθ' ὅσον πρὸς τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀκριβῶς ἐξαγόμενον ἀντιστοίχων μερίδων αὐτῶν, βεβαιουμένων ὑπὸ τῶν σχετικῶν διπλοτύπων καὶ ἐνταλμάτων καὶ κεκλεισμένων τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909.

Εὐχαρίστως δὲ σημειοῦντες τὴν ἐπίτευξιν οὐ μόνον τοῦ ἰσοζυγίου, ἀλλὰ καὶ ἀποσβεσεως μέρους τοῦ παλαιοῦ χρέους τῆς Ἑταιρείας, καθότι ἀφαιρουμένου τοῦ πρὸς ἐξίσωσιν δανείου τῶν δρ. 217.50 ἐκ τῶν ἀποσβεσθέντων κατὰ δρ. 627.50 χρεῶν ἡ τριετής διαχείρισις παρουσιάζει περίσσευμα ἐκ 627.50 ἐλαττοῦν εἰς 6,948.45 τὸ ἐκ τῶν δαπανῶν πρῶτης τριετίας προκύψαν χρέος αὐτῆς.

Θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν ἐν τέλει νὰ ἐκφράσωμεν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐξακριβωθείσῃ διὰ τῆς ἐξέλεξης ἡμῶν ζηλευτῇ τάξει τῆς διαχειρίσεως, νὰ προτείνωμεν τῇ Γεν. Συνελεύσει τὴν ψήφισιν δημοσίων εὐχαριστιῶν τὸν ἐκπροσωπήσαντα πᾶσαν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας αὐτῆς Γραμματέα καὶ διευθυντὴν τῶν Πατρίων καὶ νὰ χηθῶμεν ὥπως ἡ ἐθνικὴ γενναιοφροσύνη, ἀπαλλάττουσα τὴν Ἑταιρείαν ὕλικῶν δυσχερειῶν καὶ παρέχουσα αὐτῇ πλεονεξία οἰκονομικὴν ἐλευθερίαν διὰ παγιωτέρων πόρων, καταστήσῃ αὐτὴν ταχέως ἱκανὴν νὰ ἀνταποκρίνεται θαυμάσιον τὰς πνευματικὰς ἐκείνας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, ὥς τὸσον ὥστε ἡμεῖς ἐξυπηρετεῖ.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ο. Κετσέας, Ι. Δέλλιος, Ο. Κανάς